

[Agerschou]

dunkle mørke. Det er også muligt, at den magt, man får ved at blive overhoved for en del af centraladministrationen, har forvirret ministerens dømmekraft. Jeg ved det ikke, og jeg er egentlig også ligeglad. Resultatet er det samme.

Det er for det første lykkedes indenrigsministeren at eliminere alle de tanker, venstre gennem tiderne har gjort sig og udtrykt om det kommunale selvstyre og det nære samfund.

Som jeg sagde i mit første indlæg, vil ministeren have reduceret kommunalbestyrelsesmedlemmer til administratorer for statsmagten. Det har været tilfældet gennem flere år, og hvis dette forslag bliver vedtaget, er det endegyldigt lykkedes. For fremtiden skal enhver beslutning i en kommunalbestyrelse tages med indenrigsministerens økonomiske pistol i ryggen, den har meget let ved at gå af.

Indenrigsministeren har for det andet gjort det til vane at fremsætte forslag, der bærer præg af teknokratisk skrivebordsarbejde. Der er ingen tanker om indhold i de bemærkninger, lovforslaget er ledsaget af. Der er ingen tanker om indhold i det indlæg, ministeren har holdt i folketinget i dag. Der er almindelig ligegladhed med, hvilke områder der bliver ramt, når der skal skæres ned i amtskommuner og kommuner, om det er miljøinvesteringer eller det er boliger for personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap. Indenrigsministeren vil overlade det til de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer at føre den skarpretterkniv, som hun tvinger dem til at føre. Det er trist, og jeg er enig med hr. Henning Rasmussen fra socialdemokratiet, der mener, at det er en horribel måde, indenrigsministeren i dag i sit indlæg har behandlet sagen på, og at det er alvorlige konsekvenser, forslaget vil få, hvis det bliver vedtaget.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg må indrømme, at jeg havde troet, at indenrigsministeren om ikke andet så i denne omgang ville svare på nogle af de spørgsmål, der er stillet, og imødegå nogle af de argumenter, der er kommet, men jeg må konstatere, at også denne gang har ministeren gjort det, hun altid gør: stået op og holdt en ny

tale på grundlag af fremsættelsestalen og bemærkningerne og ladet os andre stå med vores spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 62:

Forslag til folketingsbeslutning om regulering af dagpenge- og efterløønssatser.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 5/12 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Justitsministeren som fungerende arbejdsminister.

Arbejdsministeren (Ninn-Hansen, fg.):

Arbejdsministeren deltager i et Ministerrådsmøde i Bruxelles, og jeg skal derfor på hendes vegne svare på det af det radikale venstre fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Når det radikale venstre fremsætter dette forslag på nuværende tidspunkt og anmoder om en hurtig behandling af det, har jeg forstået det på den måde, at det radikale venstre ønsker at inddrage dette forslag om dagpengene i de forhandlinger, der finder sted med henblik på de indgreb, der er drøftet og vil blive drøftet her i dag.

Jeg forstår godt, at det radikale venstre netop fremsætter forslaget ved denne lejlighed og med dette formål. Jeg vil gerne sige

[Arbejdsministeren]

med det samme, så der ikke skal være nogen misforståelse: regeringen ser meget positivt på det forslag, det radikale venstre har fremsat. Vi deltager gerne i overvejelser om gennemførelse af forslaget i forbindelse med de aftaler, der skal træffes herinde om de øvrige forslag.

Vi havde i oktober måned en drøftelse her i tinget af et socialdemokratisk beslutningsforslag om at hæve satserne for dagpengene og efterlønnen med 5 pct. allerede fra 1. januar 1986 og med en yderligere forhøjelse fra oktober 1986. Forslaget blev dengang afvist af arbejdsministeren, idet suspendering af den automatiske regulering af satserne, som det blev fremhævet, er et af elementerne i regeringens indkomstpølitik. Fastfrysning af satserne må ses i sammenhæng med de arbejdsmarkedspølitiske og økonomisk-pølitiske indgreb i øvrigt.

Arbejdsministeren sagde ved behandlingen af det socialdemokratiske beslutningsforslag, at regeringen agter at fremsætte forslag om, at satserne reguleres med 2 pct. fra oktober 1986.

Det forslag, der nu er fremsat som beslutningsforslag af det radikale venstre om forhøjelse af maksimumssatsen for dagpengene og forhøjelse af dimittendsatsen og maksimumssatsen for efterlønsmodtagere, indeholder den samme procentstørrelse, altså de 2 pct., som regeringen også tidligere har fremhævet at man fandt ville være det rigtige. Det, der er tale om, er alene forskydningen fra det af arbejdsministeren dengang nævnte tidspunkt, oktober 1986, og til nu 1. april 1986.

Som jeg sagde til indledning, ser regeringen positivt på forslaget. Det betyder, såfremt vi i løbet af de kommende dage bliver enige om indgrebet, at dette forslag vil indgå i det, hvilket igen betyder, at arbejdsministeren inden 1. februar 1986 vil kunne fremsætte lovforslag om regulering af dagpenge- og efterlønsatserne, således at den 2 pct.s regulering, der er tale om i beslutningsforslaget, skal gælde fra 1. april 1986.

Kaj Poulsen (S):

Finansministeren sagde i går aftes i TV-Avisen, at nu var forslagene fremsat, og nu skulle der byttes glansbilleder. Jeg kunne for-

stå på justitsministerens tale, at dette er et af glansbillederne.

Principielt ser vi naturligvis gerne, at satserne hæves med 2 pct., men vi vil ikke bruges som fødselshjælpere til, at de radikale skal æde den rådne pakke, regeringen her har lagt frem. Det er ikke givet, at vi vil røre dette forslag med en ildtang, hvis det er det, der skal til.

Når det er sagt, vil jeg godt stille fru Lone Dybkjær et spørgsmål. Der er en væsentlig forskel på den holdning, der ligger i bemærkningerne til forslaget, og den tale, justitsministeren netop holdt. Justitsministeren sagde, at det, der skete her, er, at de 2 pct., statsministeren lovede for et par måneder siden, blev rykket nogle måneder frem. Det radikale venstre siger, at baggrunden for forslaget er en forbedring af statsfinanserne, som er resultatet af den øgede beskæftigelse, den lave rente og forhøjede energiafgifter.

Derfor vil jeg gerne spørge det radikale venstre: er dette i virkeligheden kun det forslag, statsministeren én gang har sagt at man vil gennemføre, og som man så får nogle få måneders respit på, eller er dette noget ekstraordinært oven i det, ministeren har sagt? Det synes jeg nok er væsentligt.

Vi må jo se under udvalgsarbejdet, hvad dette forslag er, men jeg vil godt sige, at en 2 pct.s regulering finder vi ikke er nok. Vi har et forslag, der ligger i udvalget, og som vil blive behandlet sammen med dette forslag ved andenbehandlingen. Det vil vi naturligvis forsøge fremmet, og vi vil stille ændringsforslag til det her foreliggende forslag, således at hvis vores forslag bliver forkastet, vil vi forsøge at komme igennem med en bedre regulering, end det er foreslået her.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige tak til den fungerende arbejdsminister for det meget positive svar, vi har fået vedrørende dette beslutningsforslag, nr. B 62, der drejer sig om regulering af dagpenge- og efterlønsatser:

Det er rigtigt, som den fungerende arbejdsminister siger, at der tidligere her i folketinget har været behandlet et forslag, der gik ud på en 5 pct.s stigning pr. 1. januar 1986 og pr. 1. oktober en regulering på 2 pct. Det ville i virkeligheden sige, hvad vi også

[Bo Kristensen]

gav udtryk for ved sidste behandling, at man genindfører den automatiske dyrtidsregulering på dagpengeområdet, og det er jo en del af den økonomiske politik. Vi har lagt megen vægt på, at omkostningsniveauet bliver så lavt som overhovedet muligt.

Når det radikale venstre her kommer med et beslutningsforslag, som lægger op til en regulering på 2 pct., er der mange ting, der taler for, bl.a. at vi havde et forslag, som regeringen bebudede ville komme, om en dato, der hed 1. oktober 1986 med en regulering på 2 pct., men så sandelig også, at tidspunktet 1. april er interessant på den måde, at det i virkeligheden er halvvejs inde i overenskomstperioden. Derfor er det meget naturligt at se på, om der er grundlag for at foretage den regulering for dagpenge- og efterlønsmodtagere, der er lagt op til af det radikale venstre.

Det konservative folkeparti ser meget positivt på dette forslag og er også enig i den fungerende arbejdsministers bemærkning om, at det naturligvis har sammenhæng med indgrebet, således at de overordnede økonomiske rammer bliver overholdt ved de lovfor-slag, som i øvrigt er fremsat på nuværende tidspunkt.

Vi vil meget gerne se positivt på forslaget i udvalget og også medvirke til en hurtig be-handling i udvalget i de nærmeste dage.

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan på venstres vegne også give tilslutning, forstået på den måde, at vi mener, der kan være noget rimeligt i, at man i stedet for som oprindeligt forudsat at regulere taksterne pr. oktober måske rykker dette frem. Lige-som den konservative ordfører netop har sagt det, vil jeg sige, at det må indgå i en større sammenhæng, og vi havde gerne set, at det også var indgået i den sammenhæng, der hedder en ændring af hele dagpengesystemet. Den sammenhæng skal jeg se helt bort fra nu.

Det, der er regeringens målsætning, er, at indkomspolitikken holder, og at de overordnede målsætninger, vi har for økonomien, også holder, og hvis vi kan foretage den regulering, de radikale her foreslår, inden for disse rammer, kan det også ske med venstres tilslutning. Vi vil også tilsige en positiv udvalgsbehandling.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Dette forslag indebærer en fremrykning af den forhøjelse, der var stillet i udsigt fra oktober måned 1986. Nu bliver den så rykket frem til april. Det er samtidig det radikale venstres figenblad for at blive ved med at støtte den politik, hvor der er sket virkelige grimme nedskæringer for kontanthjælpsmodtagere, syge og arbejdsløse, indførelse af karensdag. Og så får man dette figenblad. Ak ja.

Man kan på dette tidspunkt af dagen næsten få ondt af de radikale, for hvad er det, vi hører heroppefra fra den fungerende arbejdsminister og fra den konservative ordfører og fra venstres ordfører? Det er: hvis nu det radikale venstre arter sig vel i de for-handlinger, der skal til, så kan vi jo godt se, om det kan blive til, at man kan rykke en forhøjelse, man i forvejen har tænkt sig at give, et halvt år frem. Man kan næsten få ondt af de radikale i denne situation.

Jeg må tilstå, at jeg har mere ondt af de arbejdsløse, og når vi ved, at dagpengene i realværdi faktisk er faldet ganske, ganske meget mere end de sølle 2 pct., der her er tale om, så kan man få ondt mange steder.

Vi har jo forskellige forslag liggende om forhøjelse af disse satser, og vi vil naturligvis prøve at komme igennem med det bedst mulige. Det bedst mulige er bestemt ikke dette forslag. Men kommer det dertil, hvor det ikke kan være andet, agter SF naturligvis ikke at stemme imod, at vi får dette med.

Jeg skal ikke undlade at fastslå, at jeg ind imellem kan synes, at det er synd for de radikale.

Birgith Mogensen (CD):

Vi er i CD tilfredse med den åbenhed, mi-nisteren har givet udtryk for over for de radikales forslag om at regulere dagpenge- og efterlønsatser op med 2 pct. pr. 1 april 1986. Regeringen har opereret med et lidt senere tidspunkt for en regulering, men vi vil i CD meget gerne, som vi tidligere har sagt, deltage i drøftelserne om at fremrykke regulerings-tidspunktet.

Den lønudvikling, der har været, siden man afskaffede den automatiske regulering, har, selv om den har været beskeden, gjort, at dagpengenes dækningsgrad i forhold til en gennemsnitlig arbejds løn efter CDs opfattelse

[Birgith Mogensen]

er blevet for lav. Vi tillod os at pege på disse forhold allerede i sommer, fordi vi mente, at tiden var inde til at gøre opmærksom på behovet for lettelse af de arbejdsløses, de syges og efterlønsmodtagernes situation, som også af andre grunde end økonomiske er vanskelig.

Inden for regeringssamarbejdet vil CD derfor medvirke til at gå så langt som muligt for at imødekomme det radikale forslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Ja, beskedenhed er jo en dyd for centrum-demokraterne. Da de i sommer forlangte at få reguleret disse satser, var det en indeksregulering, de ville have gennemført, fordi de godt kunne se, at man havde behandlet disse grupper, arbejdsløse og syge, urimelig hårdt. Og nu skal vi altså her i dag høre en stor taksigelse til regeringen, fordi der kommer skaldede 2 pct.

Jeg havde regnet med, at centrum-demokraterne, ligesom da vi behandlede socialdemokratiets forslag, ville stå fast på deres forslag om indeksregulering, men jeg kan forstå, at det vil man altså ikke. Det er rart, at sandheden kommer frem. Det er bare en skam, at den kommer så sent.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det er helt komisk – måske skulle jeg hellere sige: tragikomisk – at høre denne debat. Det er ikke ret lang tid siden, vi hørte centrum-demokraterne sige, at de var så glade for, at man fik 2 pct. pr. 1. oktober 1986. Det var en enestående åbning, og det var i virkeligheden centrum-demokraterne, der var skyld i den. Men nu er det de radikale, der skal have blomsterne. De radikale har i alle tilfælde været hurtigst, men deres stemmer er jo også helt afgørende for, om forliget kan komme igennem. De havde jo et meget, meget dårligt kommunevalg, det må vi indrømme. Det betyder åbenbart, at hovederne lægges i blød for at se, hvordan partiets blakke-de image kan blive forbedret lidt.

Man bliver næsten rørt til tårer over at høre regeringen ved den fungerende arbejdsminister være så positiv, de konservative være så positive, venstre være så positiv, når man har en ret god hukommelse og kan huske debatten om socialdemokratiets 5

pct.-forslag for ikke ret lang tid siden. Man kan sige, at dette er et fantastisk skoleeksempel på, at politikere er utrolig dygtige til at finde en grimasse, der kan passe.

De 2 pct., der lægges op til, drejer sig om 40 kr. om ugen. Jeg kan huske TV-Avisen i slutningen af august, hvor fru Lone Dybkjær førte sig beslutsomt frem ved at sige, at man ville foreslå en forhøjelse med 2 pct., og fru Lone Dybkjær henviste i TV-Avisen til, at det var det, det øvrige arbejdsmarked havde fået. Det er og det var det rene og skære nonsens. I den periode, hvor dagpengene har været frosset fast, har overenskomstindgrebene givet henholdsvis 4 og 2 pct., og arbejdslønnen steg fra første kvartal 1984 til første kvartal 1985 fra 65,18 kr. til 68,13 kr. i timen. Det er nogle procenter, der er noget højere.

Man behøver ikke at være matematiker for at regne ud, at de 2 pct. forslår som en skrædder et vist sted. Man har indtil nu stået stejlt på, at før 1. oktober var der ikke råd til noget, men nu rykker man beslutsomt tidspunktet frem på baggrund af kommunalvalgets resultater, vil jeg sige.

VS støtter selvfølgelig den mindste forbedring, det skal ingen som helst være i tvivl om, og der er ikke ét eneste menneske i hele verden, der kan benægte, at 2 pct. er bedre end 0 pct. Og man kan heller ikke benægte, at 1. april er tidligere end 1. oktober. Men vi gør det ærlig talt med en rigtig flov og grim smag i munden på de radikales vegne.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har regnet ud, at de arbejdsløse er blevet franarret 80 kr. om dagen, og at dagpengene i dag skulle have været 415 kr., hvis de ikke havde været frosset fast.

Det har i parentes bemærket været svært for ikke at sige umuligt at få en beregning fra regeringen over, hvor meget dagpengesatsen ville have været, hvis fastfrysningen ikke havde været en realitet. Det er endelig lykkedes os under udvalgsbehandlingen af socialdemokratiets forslag at få at vide, at købekraften for maksimumsdagpengene faktisk er faldet med 14 pct. fra 1982 til 1984, og i den sammenhæng er det næsten at gøre grin at komme med de 2 pct.

Men under alle omstændigheder: vi skal nok støtte de 2 pct.

Kofod-Svendsen (KrF):

[Kofod-Svendsen]

Kristeligt folkeparti synes, dette er et godt forslag, som vi med glæde vil medvirke til gennemførelsen af.

Pia Kjærsgaard (FP):

Dette er jo, som det er blevet fremført heroppefra, de radikales måde at sprælle lidt i nettet på og prisen for at være med til regeringens julepakkeindgreb. Det er lidt af et skuespil, der foregår, men vi kan da kun være tilfredse, hvis de radikale får så lidt igennem, når de går i forlig med regeringen. Sådan forholder det sig desværre ikke. Det ligger nok i, at selve forliget ikke er så borgerligt, som man fra borgerligt hold gerne vil give det udseende af.

Jeg kan ikke forestille mig, at der vil være de store protester fra fremskridtspartiets side i forhold til dette forslag. Vi ser faktisk positivt på det.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal takke ministeren og de ordførere, der har været positive over for forslaget, og så skal jeg bare komme med nogle enkelte kommentarer til nogle af ordførerne.

Den ene skal være til fru Elisabeth Bruun Olesen, som siger, at det er på baggrund af kommunalvalget. Jeg synes, man kan spørge: hvad glæde har vi af det? Kommunalvalget er, hvad det er, og at komme med et forslag nu er såmænd ikke til særlig glæde for det, så der ligger nok lidt andre begrundelser bag.

Fru Lilli Gyldenkilde og fru Elisabeth Bruun Olesen har sagt et eller andet om et figenblad. Jeg betragter ikke dette som et figenblad for, at vi skal justere på den økonomiske politik. Vi har hele tiden sagt, at det var nødvendigt med justering af den økonomiske politik. Det har socialdemokratiet også gjort, men i modsætning til socialdemokratiet har vi taget konsekvensen af det.

Vi siger faktisk ja til nogle af de forslag, der har været behandlet i dag, som en konsekvens af, at vi mener, det er nødvendigt at justere den økonomiske politik. Vi gør så det – om man vil: vi benytter lejligheden – at vi ændrer det udspil, vi havde tidligere, nemlig 1. oktober, hvilket statsministeren har accepteret nu bliver 1. april. Det mener vi er rimeligt på baggrund af den forbedring af statsfinansierne, der er sket, sådan som det er anført i forslaget.

Jeg skal også til fru Lilli Gyldenkilde, der har så ondt af de radikale, sige, at jeg selvfølgelig er glad for, at SF nu også breder sine almindelige barmhjertighedsgerninger i det danske samfund ud over de radikale. Men jeg vil da gerne sige, at fru Lilli Gyldenkilde såmænd ikke behøver at have så ondt af os. Vi er nemlig i modsætning til SF i den situation, at vi ind imellem får gennemført nogle ting.

Kaj Poulsen (S):

Så må vi da håbe, at det radikale venstre ikke de sidste par år har været for stolt af de ting, det har fået gennemført.

Jeg synes faktisk, det er en falsk varebetegnelse, det radikale venstre har sendt på markedet. Hvorfor har det radikale venstre ikke skrevet, at på baggrund af, at energifgifterne nu forhøjes, synes man, at de dårligst stillede skal have en ekstraordinær forhøjelse?

Man kunne jo få det indtryk, når man ser bemærkningerne, at dette var et krav til regeringen – en betingelse for, at de radikale ville tilslutte sig dette. Når regeringen kommer med disse afgifter, som giver folk forhøjelser både af deres kørselsudgifter og af deres boligudgifter, mener det radikale venstre altså, at så skal de mennesker også have en forhøjelse. Men det er altså ikke det, der er tilfældet.

Jeg synes, det er beklageligt, og jeg betragter det som falsk varebetegnelse. Nu kan vi jo ikke sætte forbrugerombudsmanden på sådan noget, ellers var hammeren faldet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Til fru Lone Dybkjær skal jeg sige, at sådan er det med ægte socialister: de udbreder gerne deres omsorg til alle grupper og nu også til de radikale, for nogen må jo tage lidt hensyn til dem.

Det andet, jeg vil sige, er: hvad har man egentlig tænkt sig med det her? Nu er det jo et meget kortfattet forslag, der er fremsat. Jeg går ud fra, at det skal finansieres på samme måde, som denne lov i øvrigt bliver finansieret på. Det vil sige, at lønmodtagerne betaler en del, arbejdsgiverne betaler en del og skatteyderne betaler den statslige del af, hvad arbejdsløshedsunderstøttelsen koster.

[Lilli Gyldenkilde]

Vi har i øjeblikket forslag liggende i arbejdsmarkedsudvalget, som omhandler forhøjelser, og der er kommet ekstra forhøjelser af dagpengekontingentet, endda ekstra-ekstra af lønmodtagernes del. Skal vi nu have en ekstra-ekstra-ekstra kontingentforhøjelse, fordi dette skal finansieres, og skal arbejdsgiverne også slippe for at betale denne gang? Det synes jeg at vi trænger til at få svar på her, når vi nu skal behandle dette lille figenblad.

Når fru Lone Dybkjær siger, at SF jo ingen indflydelse har, er det rigtigt – endnu. Forhåbentlig varer det ikke så længe, før vi kan komme til at lave en helt, helt anden politik, som ikke handler om, at der ikke også skal hentes indtægter hjem, selvfølgelig skal der det, men der vil blive en helt anden social fordeling og genopretning ud af det, hvis vi kommer til.

Jeg vil spørge fru Lone Dybkjær, om det er en god handel, at man har sat det kommunale selvstyre under administration, hvad man rent faktisk gør i disse år. Er det en god handel, at vi kan være sikre på, at det, der nu foregår, ikke kun i kraft af dette forslag, men hele denne pakke – og dette indgår jo i pakkeforhandlingerne – vil skabe ca. 20.000 flere arbejdsløse? Det har vi faktisk fået breve om fra Entreprenørforeningen, som har lavet beregninger på det her. Man vil vel ikke afvise i fuldt alvor, at det, at man sætter bygge- og anlægssektoren i stå i kommunerne, ikke kommer til at betyde færre arbejdspladser? Og så får man altså rykket 2 pct. et halvt år frem. Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg lyttede interesseret til fru Lilli Gyldenkildes indlæg, hvor Entreprenørforeningen blev fremdraget som sandhedsvidne for SFs politik og påstande om, at det vil give større arbejdsløshed. Regeringen har lagt op til noget andet, og flaskehalsproblemet, som fru Lilli Gyldenkilde har været inde på tidligere, er et af de elementer, som selvfølgelig indgår.

Jeg synes, det er noget ejendommeligt, at vi i forbindelse med dette forslag skal behandle elementer, vi har brugt hele dagen på, for ingen kan vel være i tvivl om, når vi taler om regeringens økonomiske politik, at man ikke kan friholde kommunerne, som står for $\frac{2}{3}$ af det offentliges udgifter. Det er der vel

ingen der havde forestillet sig. Selv en SF-politik bag en regeringsmagt ville ikke kunne lade være med at blande kommunalpolitik ind i landets økonomiske situation. Jeg kunne ikke forestille mig det.

Det undrer mig, at vi skal have den sammenblanding, når vi nu drøfter et forslag om fremrykning af 2 pct., hvor det i virkeligheden drejer sig om, at tidspunktet er ganske velvalgt, som jeg sagde i mit indlæg, nemlig midtvejs i den overenskomstperiode, som går til april 1987. Derfor er datoen 1. april 1986 ganske god, og derfor giver det konservative folkeparti forslaget sin opbakning.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må sige til den konservative ordfører, at jeg altså ikke kan kaste mig ud i at forklare noget som helst om, hvad den konservative ordfører har fantasi til. Jeg er udmærket klar over, at det rækker ikke ret langt. Det, vi har set de sidste 2-3 år, viser med al ønskelig tydelighed, at det ikke ligefrem er fantasifuldhed, der har grebet denne regering, som hr. Bo Kristensen jo er en støtte af.

Og så for det andet: ja men selvfølgelig blander jeg da andre ting ind i dette, når den fungerende arbejdsminister heroppefra står og siger til det radikale venstre: vi er positive over for dette, for det er, hvad vi selv har foreslået, blot med virkning fra oktober måned, men I skal sandelig på plads i forhandlingerne, før vi vil være med. Det syntes jeg var synd for de radikale. Selvfølgelig må jeg prøve at bringe sammenhæng ind i det, det er da noget, der siger sig selv. Der er en god sammenhæng i, at man også tager disse ting op. Selvfølgelig er der det.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal komme med nogle enkelte bemærkninger.

Hr. Kaj Poulsen siger, at det er falsk varetegnelse, jeg lægger op til med forslaget til folketingsbeslutning om regulering af dagpenge- og efterlønsatser. Selv med min bedste læsekundskab kan jeg altså ikke se, hvad der er falsk varetegnelse i det. Der sker en regulering af dagpenge- og efterlønsatser, og det er præcis, hvad der står, og vi siger, at vi skal forhøje dem pr. 1. april 1986. Fru Lilli Gyldenkilde spørger, om der så kommer et

[Lone Dybkjær]

ekstra kontingent. Nej, vi har ikke nogen planer om et ekstra kontingent.

Fru Lilli Gyldenkilde spørger dernæst, om det er en god handel. Regeringen har fremsat nogle forslag. Vi har sagt, at vi mener, den økonomiske politik skal justeres. Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på hele den diskussion, der har været tidligere i dag, alene på grund af tidspunktet. Jeg mener også, at der har været tærsket så meget i det, at næppe nogen af os kan tilføje noget nyt. Vi mener, at den økonomiske politik skal justeres. Det har vi klart sagt offentligt. Jeg har påpeget det, og det har andre partier også. Vi er bare dem, der tager konsekvensen af det. Vi synes, det er tilfredsstillende f.eks. med energifgifterne. Det mener vi også at SF og socialdemokratiet ville sige ja til, naturligvis under en anden regering og i en anden sammenhæng. Det er bare traditionel oppositionspolitik, at man ikke vil tage et medansvar for nogen ting.

Vi har en række ændringsforslag til det, hvilket vi har markeret. Der er ikke tale om nogen handel. Der er tale om, at vi har fremsat dette forslag, og jeg må indrømme, at uanset hvad der sker, går jeg da ud fra, at S, SF og VS vil stemme for en forbedring af dagpengesatserne, og så behøver det hverken at indgå det ene eller det andet eller det tredje sted. Jeg går ud fra, at forslaget vedtages. Vi vil gerne have det vedtaget før jul, fordi vi synes, det er rart, at det er bragt på plads, og vi har naturligvis regnet med, at de partier, der altid taler om regulering af dagpenge og nødvendigheden af det, vil stemme for dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Når jeg siger, at det er falsk varebetegnelse, finder fru Lone Dybkjær selvfølgelig overskriften frem om, hvad det er, man forsøger at sælge varen som. Jeg har set, hvad der står i varedeklarationen, og den er falsk. Varedeklarationen er i dette tilfælde bemærkningerne til forslaget. Jeg læser op. Det er jo kort og præcist, så det kan vi nå inden for en kort bemærkning. Der står:

»Forslagsstillerne finder, at den forbedring af statsfinanserne, som er resultatet af den øgede beskæftigelse, lavere rente og forhøjelsen af energifgifterne, gør det rigtigt at re-

gulere dagpenge- og efterlønsatser pr. 1. april 1986.«

Der står da ikke noget om, at fru Lone Dybkjær og det radikale venstre har fået den fikse idé, at det er den regulering, man fra regeringens side havde lovet pr. oktober 1986. Man kunne jo få det indtryk, både når man læser aviserne, og når man læser forslaget, at det radikale venstre mente, at på grund af energiforhøjelserne, som vil ramme alle personer, burde man regulere for at få et socialt aspekt ind i det, men det er der altså ikke.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det skal blive meget kort, og det skal blive den absolut sidste.

Jeg vil takke fru Lone Dybkjær for svaret om, at det ikke er meningen, at der skal ske yderligere kontingentforhøjelser i anledning af, at der nu skal lægges 2 pct. på dagpengek maksimum. Jeg synes, det var godt, at vi fik det slået fast.

Det er også rigtigt, som fru Lone Dybkjær gør, at slå fast, at der er flertal for det under alle omstændigheder. Derfor behøver man ikke at føle sig presset til noget som helst. Skulle det betyde, at man ikke gik ind i de hårde angreb på det kommunale selvstyre i forbindelse med denne pakke, ville det være strålende.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Kaj Poulsen vil jeg bare sige, at hvad regeringen vil gøre 1. oktober 1986, kan jeg ikke blande mig i, da jeg ikke er i nogen regering.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg beklager, at hr. Kaj Poulsen mener, at der burde have været et socialt aspekt i det. Det er altså ikke vores argumentation – alene af den grund, at energifgifterne jo skal tage højde for det energiprisfald, der i øvrigt ville have været. Vores argumentation er præcis den, der står i bemærkningerne. Det kan hr. Kaj Poulsen så lide eller ej, men den falske varebetegnelse er ikke vores. Det kan eventuelt være hr. Kaj Poulsens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal oplyse, at efter behandlingen af den næste sag på dagsordenen vil der blive en pause. Det bliver ikke nogen lang pause, jeg vil tro et sted mellem en halv time og tre kvarter.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om at friholde pensionister og kontanthjælpsmodtagere for virkningerne af de økonomiske indgreb på energiområdet.

Af Erik B. Smith (S) m.fl.
(Fremsat 5/12 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil først sige, at jeg da nok synes, at socialdemokratiet er meget hurtigt ude i denne sag. Formålet med det, regeringen ønsker at gennemføre på energiområdet, er at afbalancere virkningerne af prisfaldet på energi. På den baggrund er der netop ikke tale om, at forbrugerne i almindelighed eller pensionisterne og kontanthjælpsmodtagerne i særdeleshed vil blive dårligere stillet end tidligere.

Jeg vil godt komme lidt nærmere ind på de to grupper, forslaget nu omfatter.

Først pensionisterne. Der er vel ingen, der vil påstå, at folkepensionen er rigelig, og at man kan leve flot for det beløb, man får, hvis man kun har folkepensionen. På den anden side kan vi konstatere, at pensionisterne har bedre plads i budgettet nu og kan købe lidt mere for pensionen end i den social-

demokratiske regerings tid. Det er nemlig en kendsgerning, at pensionisternes købekraft i firkløverregeringens tid er blevet forbedret med omkring 3 pct. Under den tidligere regering skete der derimod en direkte udhuling af købekraften.

Når pensionisterne har været så relativt gunstigt stillet i forhold til andre befolkningsgrupper, skyldes det dels, at regeringen har fået styr på prisudviklingen, dels, at pensionisternes dyrtidsregulering er bevaret.

Jeg synes også, at man i forbindelse med dette forslag skal være opmærksom på, at pensionisterne får fuld glæde af faldet i energipriserne, fordi energipriserne jo ikke indgår i reguleringspristallet, som de sociale pensioner reguleres efter. Det vil altså sige, at de sociale pensioner som sådanne ikke vil stige mindre, selv om energipriserne er faldet.

Energiafgifterne vil alt i alt forhøje energipriserne med ca. 5 pct. og dermed netop inddrage det prisfald, der er konstateret siden marts. Samlet vil pensionisternes realindkomst derfor ikke falde, men stige i takt med det, der har været forudsat. Derfor er det selvfølgelig også afgørende, at regeringens almindelige økonomiske politik fortsættes.

Dernæst kort om kontanthjælpsmodtagerne. Her gør der sig de samme synspunkter gældende, at afgifter netop skal opveje prisfaldet.

Det kommer, at efter bistandsloven vil varmeudgifter blive betragtet som en rimelig udgift og derfor blive dækket.

Jeg kan derfor ikke tilslutte mig forslaget, som det ligger her.

Erik B. Smith (S):

I socialdemokratiet har vi fundet det nødvendigt at fremsætte beslutningsforslag om at give økonomisk kompensation til pensionister og kontanthjælpsmodtagere.

Det har været spændende at følge debatten her i dag om de økonomiske indgreb, regeringen har foretaget, og jeg vil ikke sige, at det kommer bag på mig, at socialministeren har den samme opfattelse, som finansministeren har givet udtryk for, at det jo bare er en justering, ikke sandt, af noget, der er i fuld gang med at øge den disponible indkomst. Der er ikke tale om, at det kommer til at opsuge købekraft. Det var næsten lige før det var tværtimod.